

Jutjat Social núm. 27 de Barcelona

Avinguda Gran Via de les Corts Catalanes, 111, edifici S, pl. 8 - Barcelona
08075 Barcelona

Tel. 938874562

Fax: 938844931

A/e: social27.barcelona@xij.gencat.cat

NIG 0801944420198029065

Drets Fonamentals 605/2019 - P.S.de mesures cautelars coetànies 13/2019 B

Matèria: Tutela drets fonamentals

Entitat bancària: Banc de Santandreu

Per a ingressos en caixa, concepte:

Pagaments per transferència bancària:

Beneficiari: Jutjat Social núm. 27 de Barcelona

Concepte:

Fonamentat: Executant: J. S. M. D. P. L. A. J. n. R. I. C. J. G. A. /
Vez S

Advocat/ada: JOAQUIM ESPAÑOL I ESCODA

Graduat/ada social:

Part demandada/executada: FIRA INTERNACIONAL DE BARCELONA, UTE RIGGING

Advocat/ada: OSCAR ALCUÑA GARCÍA, ALBERT RODRIGUEZ ARNAIZ

Graduat/ada social:

INTERLOCUTÒRIA 72/2019

Il·l.m Sr. Santiago Vidal i Marsal
Magistrat-jutge

Barcelona, 15 de juliol de 2019

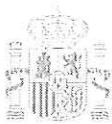
ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- En data 11 de juliol de 2019 va tenir entrada en el Deganat d'aquests jutjats socials, la demanda signada per D. P. L. A. J. n. R. I. C. J. G. A. / Vez S, i A. J. n. R. I. C. J. G. A. / en la seva condició de membres del Comitè de vaga de l'empresa UTE RIGGING, en la que plantejaven possible vulneració de Drets Fonamentals, i on sol·licitaven l'adopció de determinades mesures cautelars. En compareixença *apud acta* van atorgar la seva defensa a l'advocat Sr. Joaquim Español i Escoda.

SEGÓN.- Consten demandades les empreses FIRA de Barcelona, defensada pel lletrat Sr. Oscar Alcuña, i UTE Rigging defensada pel lletrat Sr. Albert Rodriguez.

TERCER.- Repartida per torn a aquest jutjat social núm. 27, es va dictar Decret del Lletrat de l'Administració de Justícia ordenant la incoació de Peça Separada, alhora que s'admetia a tràmit la demanda principal. Per provisió del magistrat jutge, en data 12 de juliol es va convocar les parts implicades a l'audiència incidental urgent prevista en la llei i fixada pel dia d'avui, dilluns quinze de juliol. Ha estat citat el Ministeri Fiscal en la

representació que la llei li atorga.

QUART.- A l'hora prevista, han comparegut totes les parts implicades, excepte el Ministeri Públic. S'ha personat com a tercer hipotètic perjudicat la mercantil ADVANCED MUSIC SL, representada pel president del Consell d'Administració Sr. Fco. Ricardo Robles Montoya.

FONAMENTS DE DRET

I.- Recull l'article 180.1 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social 36/2011, de 10 d'octubre, que en el mateix escrit d'interposició de la demanda els treballadors podran sol·licitar les mesures cautelars urgents que considerin indispensables per tal de garantir l'efectivitat de la tutela judicial efectiva prevista en l'article 24.1 de la Constitució, en relació al veredict final que sobre el litigi plantejat recaigui en sentència. Al seu torn, el paràgraf 3er de l'esmentada norma processal, disposa que en cas d'exercici del dret de vaga, s'obrirà peça incidental separada que es tramitarà per via d'urgència, i tot seguit es convocarà les parts implicades a una audiència obligatòria dins del termini de 48 hores. En l'esmentada vista oral, les parts podran fer les al·legacions que considerin adients i podran proposar les proves oportunes, si bé limitades a la justificació i proporcionalitat de les mesures cautelars reclamades. Conclòs l'acte, l'òrgan judicial ha de resoldre per mitjà d'interlocutòria on exposarà les mesures necessàries per a reparar la situació de conflicte generada, decisió contra la que no s'escau interposar recurs llevat de fer constar l'oportuna disconformitat de cara a la sentència que es dicti en el seu dia en el plet principal.

II.- Consta degudament acreditada per Acta emesa pel Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya, que s'ha intentat sense resultat satisfactori la mediació entre el Comité de Vaga i els representants de les empreses demandades.

III.- Com a qüestió prèvia, en l'inici de la sessió s'ha donat audiència a les parts demandant i demandada en relació a la personació com a tercer legítimat, a títol d'hipotètic perjudicat, de la mercantil ADVANCED MUSIC SL, organitzadora del festival SÓNAR previst pels propvenients dies 18 a 20 de juliol d'enguany. En existir conformitat entre totes elles de la conveniència d'escoltar els arguments de dita societat promotora del festival, s'ha admès la seva compareixença i intervenció a títol informatiu addicional, sense que adquireixi la consideració de part processal.

En síntesi, els demandants membres del Comité de vaga i representants de la totalitat de la plantilla de treballadors de l'empresa UTE RIGGING, argumenten que el proppassat 30 de juny va finalitzar la vigència del contracte d'arrendament de serveis en el seu dia signat entre Fira de Barcelona i l'esmentada UTE per a la qual treballen, sense que de les negociacions mantingudes s'hagi avançat en l'objectiu de garantir el seu lloc de treball quan s'adjudiqui la nova contractació del festival Sónar, que compte ja

amb una antiguitat de gairebé 20 anys. Atès que el dia 29 de juny Fira de Barcelona va publicar l'anunci de licitació pública del nou contracte, sense incloure en les condicions exigides als interessats la subrogació legal dels deures empresarials inherents a la vigent relació entre la UTE Rigging i la totalitat de la plantilla, a l'empara del que disposa l'article 44 de l'Estatut dels Treballadors (RDL 2/2015, de 23 d'octubre) en concordància amb la clàusula 35 del Conveni Col·lectiu del sector, van decidir en assemblea l'inici d'una vaga laboral durant els dies 11 a 20 de juliol.

Per tal d'evitar els objectius del dret de vaga, al·leguen els demandants que Fira de Barcelona ha iniciat negociacions amb d'altres empreses especialitzades en el muntatge de festivals audio visuals, amb la finalitat de substituir als vaguistes, conducta que consideren vulnera el dret fonamental previst en els articles 1 a 11 del Real Decret Llei 17/77, i en especial atempta a la garantia de no substitució prevista en l'art. 6.5è de la norma en relació amb l'article 28.2 de la CE. Conclouen reclamant s'ordini judicialment a Fira de Barcelona que cessi d'immediat tota gestió de contractació efectiva amb terceres empreses alienes al conflicte, i que en cas d'haver-se ja signat algun contracte, s'ordini la suspensió cautelar de la seva execució.

Al seu torn, les dues codemandades s'han oposat a l'adopció de les esmentades mesures cautelars, que consideren mancades de justificació i proporcionalitat, tot argumentant que en aquest cas no concorren els requisits de "presumpció de bon dret" dels vaguistes (*fumus boni iuris*) i d'existència de perill en l'estabilitat dels llocs de treball (*periculum in mora*) . Després de fer constar les seves respectives tesis , amb inclusió de l'excepció de manca de legitimació passiva per part de Fira de Barcelona, han coincidit en rebutjar qualsevol vulneració del dret de vaga i reclamen que es reconegui a Fira BCN legitimitat per a contractar amb qualsevol tercera empresa de serveis que substitueixi i executi els treballs de muntatge i manteniment que, amb motiu de la vaga en curs, no pot dur a terme UTE Rigging.

IV.- Plantejat en aquests termes el conflicte, tot recordant que en aquest moment processal només es discuteix i resol si l'execució del servei d'instal·lacions i manteniment imprescindible per a poder celebrar el festival Sónar en les dates previstes, a càrrec de treballadors empleats d'altres empreses del sector, és o no ajustat a dret, escau matisar que - en un cas similar - la STS de 25 d'abril de 2012 va aclarir el següent:

" El art. 6.7 del RDL 17/77 establece que el Comité de huelga habrá de garantizar durante la misma la prestación de los Servicios necesarios para la seguridad de las personas, mantenimiento de las instalaciones, y otras tareas imprescindibles para la ulterior reanudación de la actividad empresarial". I en relació a l'objectiu de no ocasionar perjudicis a tercers, recorda que ja la STC 11/1981 de 8 d'abril, declarava que " La huelga es un derecho básico y legítimo de los trabajadores para hacer presión sobre el empresario, però no és ni debe ser en momento alguno una vía para producir daños y perjuicios irreparables".

Partint d'aquests precedents, cal recordar que en el present cas la finalitat de la vaga en curs no és aconseguir que l'empresa per a la qual treballen els vaguistes – UTE Rigging - accepti alguna nova condició laboral, amb modificació de les clàusules signades en el seu dia, on àdhuc, els treballadors van acceptar renunciar temporalment a l'exercici del dret de vaga durant la vigència de l'actual Conveni. Possibilitat aquesta, recollida en l'article 20 de la pròpia Llei 17/77 en relació amb l'article 8, que impedeix modificar allò que es va pactar tot plantejant un conflicte col·lectiu. Com reconeix la pròpia defensa dels demandants, la pretensió final de la vaga és obligar a un tercer, no a la pròpia empresa per a la que treballen, a incloure dins del Plec de condicions de la nova licitació per a l'any 2020, que la futura adjudicatària absorbeixi la plantilla demandant de les mesures cautelars, petició que òbviament excedeix de l'esmentat marc legal. El dret de vaga, es configura com un dret fonamental del treballador front la seva empresa, la que li paga el sou i estableix les condicions laborals (horari, torns de feina, complements salarials, plus d'antiguitat, lloc de treball i categoria professional, etc...). Plantejar-lo com una eina de pressió exclusiva respecte de tercers, esdevé una extralimitació que no mereix empara legal.

Aquesta argumentació ens permet entrar en l'anàlisi del debatut "*fumus boni iuris*", o aparença de bon dret, llargament debatut en l'audiència preliminar de l'incident objecte d'aquesta peça separada cautelar. I en aquest sentit, no sembla pas raonable que uns treballadors d'una empresa de serveis tinguin "*a priori*" dret i un dret indiscutible i il·limitat a que tercers (siguin persones físiques o jurídiques) que es veurien perjudicats per la seva decisió de fer vaga, adquireixin uns compromisos que la manca de relació laboral directa amb els vaguistes no els obliga pas a adquirir. Cal fer esment d'afegitó, que en tractar-se en aquest cas d'una empresa semi pública, com és Fira de Barcelona, ha de complir imperativament amb uns tràmits reglats a l'hora de convocar i resoldre un concurs públic d'adjudicació de tot contracte de serveis. No hi ha dubte que el seu marge de maniobra i negociació és molt més limitat, en clau de legalitat, que el que podria tenir una empresa estrictament mercantil de l'àmbit privat.

La defensa dels demandants, probablement conscient d'aquesta dificultat, ha intentat esquivar aquesta dada objectiva amb una argumentació certament creativa, tot afirmant que, en realitat, Fira de Barcelona no és un tercer sinó la veritable empresària dels vaguistes, atès que en els contractes signats amb les empreses de serveis a qui adjudica cada licitació, inclou sempre una clàusula d'exclusivitat. (Clàusula 3^a, folis 3 i 4 de la documental de data 1 de setembre de 2015 aportada per la demandada).

Tanmateix, s'oblida que aquest règim d'exclusivitat està directament lligat a les exclusions que el mateix contracte d'arrendament de serveis recull, quan diu que "*no obstant, queden exceptuats d'aquesta exclusivitat aquells actes públics realitzats per un organitzador extern, si es compleix el requisit consistent en que Fira de Barcelona es limita a cedir l'espai*". I just això és el que succeeix aquí. Puix que no estem davant d'un grup empresarial o "holding", on una empresa afectada per la vaga dels seus treballadors cerca eludir la pressió tot traslladant al lloc de treball altres operaris d'una

de les altres empreses del grup, sembla prou assenyat concloure que reclamar l'auxili judicial a fi i efecte que ni la promotora del concert (Advanced Music SL) ni qui cedeix l'espai (Fira de Barcelona) puguin dur a terme la contractació d'una nova empresa – lògicament amb la finalitat que els seus treballadors facin la feina interrompuda – esdevé una petició mereixedora d'empara legal.

Cal cercar solucions legals que permetin celebrar el festival sense atacar el dret de vaga dels empleats de l'adjudicatària inicial (UTE Rigging). No fer-ho, significaria admetre un ús desproporcionat en l'exercici d'aquest dret fonamental, generador de perjudicis irreparables i molt elevats per a una pluralitat de subjectes passius (treballadors i empreses dels sectors del transport, de l'hostaleria, de la restauració, etc...) que tenen en la seva agenda la participació en un event d'aquesta magnitud des de fa molts mesos, i que sens dubte influiria negativament en el compte de resultats. Exercir legítimament el dret de vaga d'uns quants, no pot mai posar en perill la viabilitat del lloc de treball de molts altres treballadors, que també mereixen la tutela dels tribunals de justícia. En això rau, precisament, el principi de proporcionalitat.

En conclusió doncs, i sens perjudici de resoldre la qüestió de fons en la sentència que caldrà dictar en el plet principal previst per al propinent mes de setembre, escau decidir en aquesta fase preliminar incidental de mesures cautelars, que no concorre l'imprescindible aparença de bon dret que justifiqui l'adopció d'una mesura prohibitiva de contractació amb tercers a càrrec de la codemandada Fira de Barcelona, el compliment forçós de la qual conduiria inevitablement a la paralització de les obres d'instal·lació de l'escenari, llums, equip de so, etc.... inherents al festival Sónar.

PART DISPOSITIVA

DESESTIMO la petició d'adopció per via de constrenyiment judicial de les mesures cautelars de caràcter prohibitiu i urgent reclamada per la part demandant, Comité de Vaga dels treballadors de l'empresa de serveis UTE RIGGING, i en conseqüència absolc a la codemandada FIRA de Barcelona de les pretensions contra ella formalitzades. No escau fer cap pronunciament respecte de la UTE codemandada , atès que vers ella no es reclamava cap mesura coercitiva.

Notifiqui's aquesta resolució a totes les parts comparegudes i al Ministeri Fiscal. Lliureu-ne còpia a la representació legal del tercer afectat Advanced Music SL. Feu-los saber que contra aquesta resolució no s'escau interposar-hi recurs, sens perjudici de fer constar per escrit l'oportuna disconformitat en seu d'hipotètic recurs de suplicació contra la sentència que es dicti en el procediment principal.

Així ho mano i ho signo.

El magistrat

